31993L0016

7.7.1993. EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 165/1

PADOMES DIREKTĪVA 93/16/EEK

(1993. gada 5. aprīlis)

par ārstu brīvas pārvietošanās veicināšanu un viņu diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu savstarpēju atzīšanu

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 49. pantu, 57. panta 1. punktu un 2. punkta pirmo un trešo teikumu, un 66. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

tā kā Padomes 1975. gada 16. jūnija Direktīva 75/362/EEK ([3]) par ārstu diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, ietverot pasākumus, kas ļautu efektīvi īstenot tiesības veikt uzņēmējdarbību, kā arī veicina pakalpojumu sniegšanas brīvību, un 1975. gada 16. jūnija Direktīva 75/363/EEK ([4]) par normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordinēšanu attiecībā uz ārstu darbību, ir bieži un būtiski grozītas; tā kā līdz ar to skaidrības un racionalitātes labad minētās direktīvas būtu jāapvieno; tā kā papildus tiek ieteikts, apvienojot minētās direktīvas vienā tekstā, iekļaut tajā Padomes 1986. gada 15. septembra Direktīvu 86/457/EEK par speciālajām mācībām vispārējā medicīnas praksē ([5]);

tā kā, ievērojot Līgumu, jebkāds diskriminējošs režīms, pamatojoties uz pilsonību, attiecībā uz uzņēmējdarbības veikšanu un pakalpojumu sniegšanu, ir aizliegts, sākot no pārejas laika beigām; tā kā šāda uz pilsonību pamatota režīma principu konkrēti piemēro, piešķirot jebkuras atļaujas, kas tiek prasītas, lai varētu veikt ārsta praksi un lai reģistrētu profesionālās organizācijas un struktūras vai arī dalību tajās;

tā kā tomēr ir vēlams ieviest dažus noteikumus, lai ļautu efektīvi īstenot tiesības veikt uzņēmējdarbību un veicinātu pakalpojumu sniegšanas brīvību attiecībā uz ārstu darbību;

tā kā saskaņā ar Līgumu no dalībvalstīm tiek prasīts nepiešķirt nekādu palīdzību, kura var izkropļot uzņēmējdarbības nosacījumus;

tā kā Līguma 57. panta 1. punktā ir noteikts, ka ir jāizdod direktīvas diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu savstarpējai atzīšanai; tā kā šīs direktīvas mērķis ir tādu diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, kuri dod iespēju uzsākt darbību medicīnas jomā, kā arī ārstu speciālistu diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu savstarpēja atzīšana;

tā kā attiecībā uz speciālistu mācībām ir ieteicama mācību kvalifikācijas pierādījumu savstarpēja atzīšana gadījumos, kad šie

([1]) OV C 125, 18.5.1992., 170. lpp. un OV C 72, 15.3.1993.
([2]) OV C 98, 24.4.1992., 6. lpp.
([3]) OV L 167, 30.6.1975., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/658/EEK (OV L 353, 17.12.1990., 73. lpp.).
([4]) OV L 167, 30.6.1975., 14. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/658/EEK (OV L 353, 17.12.1990., 73. lpp.).
([5]) OV L 267, 19.9.1986., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/658/EEK (OV L 353, 17.12.1990., 73. lpp.).

kvalifikācijas pierādījumi nav nosacījums speciālista prakses uzsākša nai, bet tomēr dod viņam tiesības izmantot speciālista titulu;

tā kā, veicot izmaiņas dalībvalstu tiesību aktos, ir kļuvis nepieciešams izdarīt dažus tehniskus grozījumus, lai tiktu ņemtas vērā pārmaiņas diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošo dokumentu nosaukumos šajās profesijās vai dažu medicīnas specializāciju nosaukumos, kā arī dažu jaunu medicīnas specializāciju nosaukumos vai dažu bijušo specializāciju pārtraukšanā, kas ir noticis dažās dalībvalstīs;

tā kā ir vēlams izstrādāt noteikumus attiecībā uz iegūtajām tiesībām uz tādu medicīnas diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, kurus izsniegušas dalībvalstis un kuri apliecina mācības, kas sākušās pirms šīs direktīvas ieviešanas;

tā kā, ņemot vērā to, ka direktīva par diplomu savstarpēju atzīšanu obligāti nenozīmē arī līdzvērtību mācībās, attiecībā uz sertifikātu par mācībām izmantošanu, uz kurām attiecas šī direktīva, šādus kvalifikācijas pierādījumus vajadzētu ļaut izmantot tikai izcelsmes dalībvalsts valodā vai tās dalībvalsts valodā, no kuras ārvalstnieks ieradies;

tā kā, lai valsts iestādēm būtu vieglāk piemērot šo direktīvu, dalībvalstis drīkst pieprasīt, lai papildus sertifikātiem par mācībām tā persona, kura atbilst mācību nosacījumiem saskaņā ar šo direktīvu, iesniegtu sertifikātu, kuru izsniegusi kompetenta iestāde šīs personas izcelsmes valstī vai tajā valstī, no kurienes šī persona ieradusies, un kurš apliecina, ka šie diplomi ir tie, uz kuriem attiecas šī direktīva;

tā kā šī direktīva neietekmē dalībvalstu normatīvos un administratīvajos aktos ietvertos noteikumus, kuri aizliedz kompānijām vai firmām praktizēt medicīnu vai uzliek tām zināmus nosacījumus šādai praksei;

tā kā pakalpojumu sniegšanas gadījumā prasība būt reģistrētam profesionālā organizācijā vai struktūrā vai būt tās biedram, kas ir saistīts ar stabilu un pastāvīgu darbību uzņēmējas valsts teritorijā, neapšaubāmi būtu šķērslis personai, kura vēlas sniegt pakalpojumu, ņemot vērā šīs personas darbības pagaidu raksturu; tā kā līdz ar to šāda prasība būtu jāatceļ; tā kā tomēr šajā gadījumā būtu jāgarantē profesionālās disciplīnas kontrole, kas ir šo profesionālo organizāciju vai struktūru pienākums; tā kā tādēļ tā būtu jāgarantē; tā kā tādēļ būtu jāparedz, ievērojot Līguma 62. pantu, ka no konkrētās personas var prasīt, lai tā iesniegtu kompetentai iestādei uzņēmējā dalībvalstī informāciju, kas attiecas uz pakalpojumu sniegšanu;

tā kā attiecībā uz prasībām, kas saistītas ar labām personiskajām īpašībām un labu reputāciju, būtu jānošķir tās prasības, kas jāievēro, pirmo reizi sākot profesionālo darbību, no tām, kas jāievēro, praktizējot šo darbību;

tā kā, lai savstarpēji atzītu diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus specializētajā medicīnā un lai visi profesijas pārstāvji, kas ir dalībvalstu pilsoņi, būtu līdztiesīgi Kopienā, ir nepieciešams zināmā mērā saskaņot mācību nosacījumus specializētajā medicīnā; tā kā šai nolūkā būtu jāizstrādā daži minimālie kritēriji attiecībā uz tiesībām sākt specializēto mācību, minimālo mācību laikposmu, šo mācību metodēm un vietu, kur tās notiks, kā arī kontroli, kurai tās tiks pakļautas; tā kā šādi kritēriji attiecas tikai uz tām specialitātēm, kas ir kopīgas visām dalībvalstīm vai arī divām vai vairākām dalībvalstīm;

tā kā šo darbību veikšanas nosacījumu saskaņošana, kā paredzēts šajā direktīvā, neizslēdz jebkādu turpmāku saskaņošanu;

tā kā pašlaik ir jau gandrīz vispāratzīts, ka ģimenes ārstam ir vajadzīgas speciālas mācības, lai viņš spētu labāk pildīt savas funkcijas; tā kā šīs funkcijas, kas lielā mērā ir atkarīgas no ārsta personīgajām zināšanām par savu pacientu vidi, ir dot padomus par slimību efektīvāku novēršanu un par pacientu vispārējās veselības aizsardzību, kā arī nozīmēt atbilstīgu ārstēšanu;

tā kā nepieciešamība pēc specializētām mācībām vispārējā medicīnā ir radusies galvenokārt tāpēc, ka, attīstoties medicīnas zinātnei, padziļinās plaisa starp medicīnas izpēti un mācībām no vienas puses un vispārējo medicīnas praksi — no otras puses; tā ka svarīgus vispārējās medicīnas prakses aspektus vairs nevar iemācīt apmierinošā līmenī saskaņā ar to medicīnas mācību sistēmu, kas ir spēkā dalībvalstīs;

tā kā līdztekus labumam, ko no tā gūs pacienti, ir atzīts arī, ka ģimenes ārsta speciālo funkciju īstenošanai pilnveidotās mācības palīdzētu uzlabot veselības aprūpi, konkrēti, attīstot diferencētāku pieeju, norīkojot pacientus uz konsultācijām pie speciālistiem, izmantojot laboratorijas un citas specializētas iestādes un iekārtas;

tā kā pilnveidotās mācības vispārējā medicīnas praksē paaugstinās ģimenes ārsta statusu;

tā kā, kaut arī situācija šķiet neatgriezeniska, dažādās dalībvalstīs tā attīstās dažādos tempos, un tā kā ir vēlams nodrošināt, lai tālākajos posmos šīs dažādās tendences saplūstu vienā, tomēr vienlaikus šo tempu nesasteidzot, tā, lai katrs ģimenes ārsts piedalītos atbilstīgās mācībās, lai viņš spētu izpildīt vispārējās medicīnas prakses specifiskās prasības;

tā kā, lai nodrošinātu šīs reformas pakāpenisku ieviešanu, sākotnējā posmā katrā dalībvalstī ir jāizveido speciālās mācības saskaņā ar vispārējo medicīnas praksi, kas atbilstu minimālajām kvalitātes un kvantitātes prasībām un papildinātu minimālās pamatmācības, ko ģimenes ārstiem ir jāsaņem saskaņā ar šo direktīvu; tā kā nav

būtiski, vai šīs mācības vispārējās medicīnas praksē tiek pasniegtas kā daļa no medicīnas pamatmācībām, kas ir noteiktas visā valstī, vai atsevišķi no tām; tā kā otrajā posmā ir jāizstrādā noteikumi, lai vispārējo medicīnas praksi iekļautu sociālā nodrošinājuma sistēmā, papildinot speciālās mācības saskaņā ar vispārējo medicīnas praksi; tā kā turpmāk būtu jāiesniedz jauni priekšlikumi, lai pabeigtu reformu;

tā kā šī direktīva neietekmē dalībvalstu pilnvaras veidot savas valsts drošības sistēmas un noteikt, kādas darbības ir jāveic saskaņā ar šīm sistēmām;

tā kā to minimālo nosacījumu saskaņošana, kas reglamentē tādu diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu izsniegšanu, kuri apliecina speciālās mācības saskaņā ar vispārējo medicīnu, ievērojot šo direktīvu, ļauj dalībvalstīm savstarpēji atzīt diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus;

tā kā, ievērojot šo direktīvu, uzņēmējai dalībvalstij nav tiesību pieprasīt, lai ārstiem, kuriem ir citā dalībvalstī iegūts un saskaņā ar šo direktīvu atzīts diploms, ārsta darbības veikšanai sociālā nodrošinājuma sistēmā būtu jāpiedalās papildu mācībās, pat ja dalībvalsts tādas mācības pieprasa no to ārsta diplomu īpašniekiem, kuri šo diplomu ir ieguvuši tās teritorijā; tā kā šī direktīvas prasība attiecībā uz vispārējās medicīnas prakses veikšanu sociālā nodrošinājuma sistēmā būs spēkā līdz 1995. gada 1. janvārim un no šī datuma saskaņā ar šo direktīvu visās dalībvalstīs vispārējās medicīnas prakses darbību saskaņā ar sociālā nodrošinājuma sistēmu varēs veikt tikai tad, ja būs apgūts šo speciālo mācību kurss saskaņā ar vispārējās medicīnas praksi; tā kā ārstiem, kuri ir sākuši praksi pirms šī datuma, ievērojot šo direktīvu, ir jābūt iegūtām tiesībām praktizēt kā ģimenes ārstiem valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā uzņēmējā valstī, pat ja viņi nav apguvuši pilnu speciālo mācību kursu saskaņā ar vispārējās medicīnas praksi;

tā kā ar šo direktīvu noteiktā koordinēšana attiecas uz ārstu profesionālajām mācībām, un tā kā, runājot par mācībām, vairākums dalībvalstu pagaidām nenošķir ārstus, kuri darbojas kā darbinieki, no ārstiem, kuri ir pašnodarbinātas personas; tā kā attiecīgie noteikumi par labām personiskajām īpašībām vai labu slavu, profesionālo disciplīnu vai nosaukumu izmantošanu profesijām ir vai var būt piemērojami atkarībā no pašu dalībvalstu vēlmes gan darbiniekiem, gan pašnodarbinātām personām; tā kā ārstu darbību visās dalībvalstīs drīkst veikt tikai tad, ja ir diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments; tā kā šādas darbības veic gan darbinieki, gan pašnodarbinātas personas vai arī vienas un tā pašas personas, kuras savas profesionālās karjeras laikā darbojas abos statusos; tā kā, lai pēc iespējas vairāk veicinātu šo profesionālo personu brīvu pārvietošanos Kopienā, šķiet nepieciešams paplašināt šo direktīvu un attiecināt to arī uz algotiem ārstiem;

tā kā šī direktīva nedrīkst iespaidot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz transpozīcijas termiņiem, kas izklāstīti III pielikuma B daļā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA

1. pants

Šo direktīvu piemēro to ārstu darbībām, kuri strādā kā pašnodarbinātas personas vai kā darbinieki un kuri ir dalībvalstu pilsoņi.

II SADAĻA

ĀRSTU DIPLOMU, SERTIFIKĀTU UN CITU KVALIFIKĀCIJU APLIECINOŠU DOKUMENTU SAVSTARPĒJA ATZĪŠANA

I NODAĻA

ĀRSTU DIPLOMI, SERTIFIKĀTI UN CITI KVALIFIKĀCIJU APLIECINOŠI DOKUMENTI

2. pants

Katra dalībvalsts atzīst diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus, kas dalībvalstu pilsoņiem izsniegti citās dalībvalstīs saskaņā ar 23. pantu un kas ir minēti 3. pantā, attiecībā uz ārsta prakses sākšanu un veikšanu, piešķirot tiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kādu tā piešķir savā teritorijā izdotiem diplomiem, sertifikātiem un citiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem.

3. pants

Diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti, kas minēti 2. pantā, ir šādi:

a) Beļģijā:

"diplôme légal de docteur en médecine, chirurgie et accouchements / Wettelijk diploma van doctor in de genees-, heel- en ver loskunde" (ar likumu noteiktais medicīnas, ķirurģijas un dzemdniecības doktora diploms);, kuru izsniedz universitāšu medicīnas fakultātes, Centrālā eksaminācijas komisija vai Valsts universitātes Eksaminācijas komisija;

b) Dānijā:

"*bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen*" (ar likumu noteiktais ārsta diploms), kuru izsniedz universitātes medicīnas fakultāte un "*dokumentation for gennemført praktisk uddannelse*" (praktisko mācību sertifikāts, kuru izdod kompetentas veselības aizsardzības iestādes);

c) Vācijā:

1. "*Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung*"(valsts eksaminācijas sertifikāts medicīnā), kuru izsniedz kompetentas iestādes, "*Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent*" (sertifikāts, kas apstiprina, ka tā īpašnieks pabeidzis sagatavošanas laikposmu kā medicīnas asistents (ārsta palīgs)), saskaņā ar Vācijas likumiem, kas joprojām pieprasa šādu laikposmu medicīnas studiju noslēgumam;

2. "*Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung*"(valsts eksaminācijas sertifikāts medicīnā), kuru izsniegušas kompetentās iestādes pēc 1988. gada 30. jūnija, un sertifikāts, kas apliecina medicīniskās prakses iziešanu praktisko mācību laikposmā ("*Arzt im Praktikum*");

d) Grieķijā:

"*Πτυχίο Ιατρικής*" (grāds medicīnā), ko piešķir:

— universitātes medicīnas fakultāte vai

— veselības zinātņu fakultāte universitātes medicīnas nodaļā;

e) Spānijā:

"*Título de Licenciado en Medicina y Cirugia*" (universitātes grāds medicīnā un ķirurģijā), ko piešķir Izglītības un zinātnes ministrija vai universitātes rektors;

f) Francijā:

1. "*Diplôme d'État de docteur en médecine*" (medicīnas doktora valsts diploms), ko izsniedz universitāšu medicīnas fakultātes, universitāšu apvienotās medicīnas un farmācijas fakultātes vai universitātes;

2. "*Diplôme d'université de docteur en médecine*" (medicīnas doktora universitātes diploms), kurš apstiprina to pašu izglītības saturu, kas noteikts medicīnas doktora valsts diploma iegūšanai;

g) Īrijā:

sākotnējā kvalifikācija, kuru Īrijā piešķir pēc kvalifikācijas eksāmeniem kompetentā eksaminācijas komisijā, un pieredzes sertifikāts, kas dod tiesības reģistrēties kā pilntiesīgam ārstam;

h) Itālijā:

"*diploma di laurea in medicina e chirurgia*" (diploms par universitātes grādu medicīnā un ķirurģijā), ko izsniedz universitāte, kopā ar "*diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia*" (diploms, kas dod tiesības veikt medicīnisko un ķirurģisko praksi), ko izsniedz valsts eksaminācijas komisija;

i) Luksemburgā:

"*diplôme d'État de docteur en médecine, chirurgie et accouchements*" (ārsta valsts diploms medicīnā, ķirurģijā un dzemdniecībā), ko izsniedz valsts eksaminācijas komisija un apstiprina izglītības ministrs, un "*certificat de stage*" (praktisko mācību sertifikāts), kuru apstiprina Tautas veselības ministrs;

j) Nīderlandē:

"*universitair getuigschrift van arts*" (ārsta universitātes sertifikāts);

k) Portugālē:

"*Carta de curso de licenciatura em medicina*" (diploms, kas apstiprina medicīnisko studiju pabeigšanu), ko piešķir universitāte, un "*Diploma comprovativo da conclusão do internato geral*" (diploms, kas apstiprina iekšējās internatūras pabeigšanu, ko piešķir kompetentas Veselības aizsardzības ministrijas iestādes);

l) Apvienotajā Karalistē:

"*primary qualification*" (sākotnējā kvalifikācija), kuru Apvienotajā Karalistē piešķir pēc kvalifikācijas eksāmeniem kompetentā eksaminācijas komisijā, un pieredzes sertifikāts, kas dod tiesības reģistrēties kā pilntiesīgam ārstam.

II NODAĻA

DIPLOMI, SERTIFIKĀTI UN CITI KVALIFIKĀCIJU APLIECINOŠI DOKUMENTI SPECIALIZĒTAJĀ MEDICĪNĀ, KAS IR KOPĪGI VISĀM DALĪBVALSTĪM

4. pants

Katra dalībvalsts atzīst diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus specializētajā medicīnā, kurus dalībvalstu pilsoņiem izdevušas citas dalībvalstis saskaņā ar 24., 25., 26. un 29. pantu un kuri ir uzskaitīti 5. pantā, nosakot

minētajām kvalifikācijām savā teritorijā tādas pašas tiesības kā tām, kuras piešķir pati šī dalībvalsts.

5. pants

1. Diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti, kas minēti 4. pantā, ir tie, kurus izsniedz šā panta 2. daļā minētās pilnvarotās iestādes vai struktūras, un kas atbilst, attiecībā uz atbilstīgo specializēto izglītību, dažādās dalībvalstīs atzītajām kvalifikācijām, kas uzskaitītas šā panta 3. daļā.

2. Diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti, kas minēti šā panta 1. daļā, ir šādi:

Beļģijā:

"titre d'agrégation en qualité de médecin spécialiste / erkenningstitel van geneersheer specialist" (dokumentārs apliecinājums par piešķirto medicīnisko specialitāti), ko izsniedz ministrija, kura atbild par veselības aizsardzību;

Dānijā:

"*bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge*" (sertifikāts, kas apliecina piešķirto speciālista nosaukumu), ko izsniedz kompetentas veselības aizsardzības iestādes;

Vācijā:

"*Fachärztliche Anerkennung*" (medicīnas speciālista sertifikāts, ko izsniedz "*Landesärztekammer*" (attiecīgās zemes (*Land*) ārstu kamera);

Grieķijā:

"*Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας*" (medicīniskās specializācijas sertifikāts, ko izsniedz "*Νομαρχίες*" (prefektūras));

Spānijā:

"*Titulo de Especialista*" (speciālista profesionālā kvalifikācija), ko piešķir Izglītības un zinātnes ministrija;

Francijā:

— "*certificat d'études spéciales de médecine*" (sertifikāts par specializētās medicīnas studijām), ko izdod universitātes medicīnas fakultāte, universitāšu apvienotās medicīnas un farmācijas fakultātes vai universitātes,

— kvalificēta medicīnas speciālista sertifikāts, ko izdod "*Ordre des médecins*" padome,

— "*le certificat d'études spéciales de médecine*" (specializētās medicīnas studiju sertifikāts), ko izsniedz universitāšu medicīnas fakultātes, universitāšu apvienotās medicīnas un farmācijas fakultātes vai ekvivalents sertifikāts, kas tiek izdots ar izglītības ministra rīkojumu,

— "*diplôme d'études spécialisées de médecine délivré par les universités* "(specializētās medicīnas studiju diploms, ko izsniedz universitāte);

Īrijā:

ārsta speciālista sertifikāts, ko izsniedz Veselības aizsardzības ministrijas pilnvarota iestāde;

Itālijā:

"*diploma di medico specialista, rilasciati dal rettore di una universita*" (ārsta speciālista diploms, ko izsniedz universitātes rektors);

Luksemburgā:

"*certificat de médecin spécialiste*" (ārsta speciālista diploms), ko izsniedz Veselības aizsardzības ministrs pēc medicīniskās koledžas ieteikuma;

Nīderlandē:

— "*Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Specialistenregister* "(sertifikāts par atbilstību un reģistrāciju Speciālistu reģistrā), ko izsniedz "*Specialisten-Registratiecommissie (SRC)* "(Speciālistu reģistrācijas komisija),

— "*Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Register von Sociaal-Geneeskundigen*" (sertifikāts par atbilstību un reģistrāciju), ko izsniedz "*Sociaal-GeneeskundigenRegistratie-Commissie (SGRC)*" (Sociālās medicīnas ārstu reģistrācijas pārvalde);

Portugālē:

"*Grau de Assistente*" (asistenta grāds), ko piešķir kompetentas Veselības aizsardzības ministrijas institūcijas, vai "*Título de Especialista*" (speciālista profesionālā kvalifikācija), ko piešķir ārstu profesionālā asociācija;

Apvienotajā Karalistē:

sertifikāts par pabeigtām speciālista mācībām, ko izdod šim mērķim pilnvarotas iestādes.

3. Dalībvalstīs pašreiz izmantotie kvalifikāciju nosaukumi, kas atbilst apskatāmajiem specializētās izglītības kursiem, ir šādi:

— *anestezioloģija:*

Beļģija:	*anesthésiologie / anesthesiolgie*
Dānija:	*anæsteasiolgi*
Vācija:	*Anästhesiologie*
Grieķija:	*αναισθησιολογία*
Spānija:	*anestesiología y reanimación*
Francija:	*anesthésiologie-réanimation chirurgicale*
Īrija:	*anaesthetics*
Itālija:	*anestesia e rianimazione*
Luksemburga:	*anesthésie-réanimation*
Nīderlande:	*anesthesiologie*
Portugāle:	*anestesiologia*
Apvienotā Karaliste:	*anaesthetics,*

— *vispārējā ķirurģija:*

Beļģija:	*chirurgie / heelkunde*
Dānija:	*kirurgi eller kirurgiske sygdomme*
Vācija:	*Chirurgie*

Grieķija:	*χειρουργική*
Spānija:	*cirugía general y del aparato digestivo*
Francija:	*chirurgie générale*
Īrija:	*general surgery*
Itālija:	*chirurgia generale*
Luksemburga:	*chirurgie générale*
Nīderlande:	*heelkunde*
Portugāle:	*cirurgia geral*
Apvienotā Karaliste:	*general surgery,*

— *neiroķirurģija:*

Beļģija:	*neurochirurgie / neurochirurgie*
Dānija:	*neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme*
Vācija:	*Neurochirurgie*
Grieķija:	*νευροχειρουργική*
Spānija:	*neurocirugía*
Francija:	*neurochirurgie*
Īrija:	*neurological surgery*
Itālija:	*neurochirurgia*
Luksemburga:	*neurochirurgie*
Nīderlande:	*neurochirurgie*
Portugāle:	*neurocirurgia*
Apvienotā Karaliste:	*neurological surgery,*

— *dzemdniecība un ginekoloģija:*

Beļģija:	*gynécologie-obstétrique / gynecologie-verloskunde*
Dānija:	*gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjaælp*
Vācija:	*Frauenheilkunde und Geburtshilfe*
Grieķija:	*μαιευτική-γυναικολογία*
Spānija:	*obstetricia y ginecología*
Francija:	*gynécologie-obstétrique*
Īrija:	*obstetrics and gynaecology*
Itālija:	*ostetricia e ginecologia*
Luksemburga:	*gynécologie-obstétrique*
Nīderlande:	*verloskunde en gynaecologie*
Portugāle:	*ginecologia e obstetricia*
Apvienotā Karaliste:	*obstetrics and gynaecology,*

— *vispārējā (iekšķīgās slimības) medicīna:*

Beļģija:	*médecine interne / inwendige geneeskunde*
Dānija:	*intern medicin eller medicinske sygdomme*
Vācija:	*Innere Medizin*
Grieķija:	*παθολογία*
Spānija:	*medicina interna*
Francija:	*médecine interne*
Īrija:	*general (internal) medicine*
Itālija:	*medicina interna*
Luksemburga:	*maladies internes*
Nīderlande:	*inwendige geneeskunde*
Portugāle:	*medicina interna*
Apvienotā Karaliste:	*general medicine,*

— *oftalmoloģija:*

Beļģija:	*ophtalmologie / oftalmologie*
Dānija:	*oftalmologi eller oøejensygdomme*
Vācija:	*Augenheilkunde*
Grieķija:	*οφθαλμολογία*
Spānija:	*oftalmología*
Francija:	*ophtalmologie*
Īrija:	*ophtalmology*
Itālija:	*oculistica*
Luksemburga:	*ophtalmologie*
Nīderlande:	*oogheelkunde*
Portugāle:	*oftalmologia*
Apvienotā Karaliste:	*opthalmology,*

— *otorinolaringoloģija:*

Beļģija:	*oto-rhino-laryngologie / otorhinolaryngologie*
Dānija:	*oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme*
Vācija:	*Hals-Nasen-Ohrenheilkunde*
Grieķija:	*ωτορινολαρυγγολογία*
Spānija:	*otorrinolaringología*
Francija:	*oto-rhino-laryngologie*
Īrija:	*otolaryngology*
Itālija:	*otorinolaringoiatria*
Luksemburga:	*oto-rhino-laryngologie*
Nīderlande: ke	*el-, neus- en oorheelkunde*
Portugāle:	*otorrinolaringologia*
Apvienotā Karaliste:	*otolaryngology,*

— *pediatrija:*

Beļģija:	*pédiatrie / kindergeneeskunde*
Dānija:	*pædiatri eller børnesygdomme*
Vācija:	*Kinderheilkunde*
Grieķija:	*παιδιατρική*
Spānija:	*pediatría sus áreas específicas*
Francija:	*pédiatrie*
Īrija:	*paediatrics*
Itālija:	*pediatria*
Luksemburga:	*pédiatrie*
Nīderlande:	*kindergeneeskunde*
Portugāle:	*pediatria*
Apvienotā Karaliste:	*paediatrics,*

— *pneimonoloģija:*

Beļģija:	*pneumologie / pneumologie*
Dānija:	*medicinske lungesydomme*
Vācija:	*Lungen- und Bronchialheilkunde*
Grieķija:	*φυματιολογία-πνευμονολογία*
Spānija:	*neumología*
Francija:	*pneumologie*
Īrija:	*respiratory medicine*
Itālija:	*tisiologia e malattie dell'apparato respiratorio*
Luksemburga:	*pneumo-phtisiologie*
Nīderlande:	*longziekten en tuberculose*
Portugāle:	*pneumologia*
Apvienotā Karaliste:	*respiratory medicine,*

— *uroloģija:*

Beļģija:	*urologie / urologie*
Dānija:	*urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme*
Vācija:	*Urologie*
Grieķija:	*ουρολογία*
Spānija:	*urología*
Francija:	*chirurgie urologique*
Īrija:	*urology*
Itālija:	*urologia*
Luksemburga:	*urologie*
Nīderlande:	*urologie*
Portugāle:	*urologia*
Apvienotā Karaliste:	*urology*

— *ortopēdija:*

Beļģija:	*orthopédie / orthopedie*
Dānija:	*ortopædisk kirurgi*
Vācija:	*Orthopädie*
Grieķija:	*ορθοπεδική*
Spānija:	*traumatología y cìrugía ortopédica*
Francija:	*chirurgie orthopédique et traumatologie*
Īrija:	*orthopaedic surgery*
Itālija:	*ortopedia e traumatologia*
Luksemburga:	*orthopédie*
Nīderlande:	*orthopedie*
Portugāle:	*ortopedia*
Apvienotā Karaliste:	*orthopaedic surgery,*

— *patoloģiskā anatomija:*

Beļģija:	*anatomie pathologique / pathologische anatomie*
Dānija:	*patologisk anatomi og histologi eller vævsundersøgelse*
Vācija:	*Pathologie*
Grieķija:	*παθολογική ανατομική*
Spānija:	*anatomía patológica*
Francija:	*anatomie et cytologie pathologique*
Īrija:	*morbid anatomy and histopathology*
Itālija:	*anatomia patologica*
Luksemburga:	*anatomie pathologique*
Nīderlande:	*pathologische anatomie*
Portugāle:	*anatomia patológica*
Apvienotā Karaliste:	*morbid anatomy and histopathology,*

— *neiroloģija:*

Beļģija:	*neurologie / neurologie*
Dānija:	*neuromedicin eller medicinske nervesygdomme*
Vācija:	*Neurologie*
Grieķija:	*νευρολογία*
Spānija:	*neurología*
Francija:	*neurologie*
Īrija:	*neurology*
Itālija:	*neurologia*
Luksemburga:	*neurologie*
Nīderlande:	*neurologie*
Portugāle:	*neurologia*
Apvienotā Karaliste:	*neurology,*

— *psihiatrija:*

Beļģija:	*psychiatrie / psychiatrie*
Dānija:	*psykiatri*
Vācija:	*Psychiatrie*
Grieķija:	*ψυχιατρική*
Spānija:	*psiquiatría*
Francija:	*psychiatrie*
Īrija:	*psychiatry*
Itālija:	*psichiatria*
Luksemburga:	*psychiatrie*
Nīderlande:	*psychiatrie*
Portugāle:	*psiquiatria*
Apvienotā Karaliste:	*psychiatry.*

III NODAĻA

DIPLOMI, SERTIFIKĀTI UN CITI KVALIFIKĀCIJU APLIECINOŠI DOKUMENTI SPECIALIZĒTAJĀ MEDICĪNĀ, KAS IR ĪPAŠI DIVĀM VAI VAIRĀK DALĪBVALSTĪM

6. pants

Katra dalībvalsts ar normatīviem vai administratīviem aktiem atzīst diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus ārstu profesijās (ārstu specialitātēs), kurus dalībvalstu pilsoņiem izdevušas citas dalībvalstis saskaņā ar 24., 25., 26. un

29. pantu un kuri ir uzskaitīti 7. pantā, nosakot minētajām kvalifikācijām savā teritorijā tādas pašas tiesības kā tām, kuras piešķir pati šī dalībvalsts.

7. pants

1. Diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti, kas minēti 6. pantā, ir tie, kurus izdod 5. panta 2. punktā minētās pilnvarotās iestādes vai struktūras un kas atbilst, attiecībā uz apskatāmo specializēto izglītību, šī panta 2. punktā uzskaitītajiem nosaukumiem, ko piešķir tajās dalībvalstīs, kuras īsteno šo izglītību.

2. Dalībvalstīs pašreiz izmantotie kvalifikāciju nosaukumi, kas atbilst attiecīgajiem specializētās izglītības kursiem, ir šādi:

— *klīniskā bioloģija:*

Beļģija:	*biologie clinique / klinische biologie*
Spānija:	*análisis clínicos*
Francija:	*biologie médicale*
Itālija:	*patologia diagnostica di laboratorio*
Portugāle:	*patologia clínica,*

— *klīniskā hematoloģija:*

Dānija:	*klinisk blodtypeserologi*
Francija:	*hématologie*
Luksemburga:	*hématologie biologique*
Portugāle:	*hematologia clínica,*

— *mikrobioloģija un bakterioloģija:*

Dānija:	*klinisk mikrobiologi*
Vācija:	*Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie*
Grieķija:	*μικροβιολογία*
Spānija:	*microbiología y parasitología*
Īrija:	*microbiology*
Itālija:	*microbiologia*
Luksemburga:	*microbiologie*
Nīderlande:	*medische microbiologie*
Apvienotā Karaliste:	*medical microbiology,*

— *bioķīmija:*

Dānija:	*klinisk kemi*
Spānija:	*bioquímica clínica*
Īrija:	*chemical pathology*
Luksemburga:	*chimie biologique*
Nīderlande:	*klinische chemie*
Apvienotā Karaliste:	*chemical pathology,*

— *imunoloģija:*

Spānija:	*inmunología*
Īrija:	*clinical immunology*
Apvienotā Karaliste:	*immunology,*

— *plastiskā ķirurģija:*

Beļģija:	*chirurgie plastique / plastische heelkunde*
Dānija:	*plastikkirurgi*
Grieķija:	*πλαστική χειρουργική*
Spānija:	*cirurgía plástica y reparadora*
Francija:	*chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique*
Īrija:	*plastic surgery,*
Itālija:	*chirurgia plastica*
Luksemburga:	*chirurgie plastique*
Nīderlande:	*plastische chirurgie*
Portugāle:	*cirurgia plástica e reconstrutiva*
Apvienotā Karaliste:	*plastic surgery*

— *torakālā ķirurģija:,*

Beļģija:	*chirurgie thoracique / heelkunde op de thorax*
Dānija:	*thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme*
Grieķija:	*χειρουργική θώρακος*
Spānija:	*cirurgía torácica*
Francija:	*chirurgie thoracique et cardio-vasculaire*
Īrija:	*thoracic surgery*
Itālija:	*chirurgia toracica*
Luksemburga:	*chirurgie thoracique*
Nīderlande:	*cardio-pulmonale chirurgie*
Portugāle:	*cirurgia cárdio-torácica*
Apvienotā Karaliste:	*thoracic surgery*

— *pediatriskā ķirurģija:*

Grieķija:	*χειρουργική παίδων*
Spānija:	*cirurgía pediátrica*
Francija:	*chirurgie infantile*
Īrija:	*paediatric surgery,*
Itālija:	*chirurgia pediatrica*
Luksemburga:	*chirurgie pédiatrique*
Portugāle:	*cirurgia pediátrica*
Apvienotā Karaliste:	paediatric surgery

— *vaskulārā ķirurģija:*

Beļģija:	*chirurgie des vaisseaux / bloedvatenheelkunde*
Spānija:	*angiología y cirugía vascular*
Francija:	*chirurgie vasculaire*
Itālija:	*chirurgia vascolare*
Luksemburga:	*chirurgie cardio-vasculaire*
Portugāle:	*cirurgia vascular,*

— *kardioloģija:*

Beļģija:	*cardiologie* / cardiologie
Dānija:	*cardiologi eller hjerte-og-kredsløbssygdomme*

Grieķija:	*καρδιολογία*
Spānija:	*cardiología*
Francija:	*pathologie cardio-vasculaire*
Īrija:	*cardiology*
Itālija:	*cardiologia*
Luksemburga:	*cardiologie et angiologie*
Nīderlande:	*cardiologie*
Portugāle:	*cardiologia*
Apvienotā Karaliste:	*cardio-vascular disease,*

— *gastroenteroloģija:*

Beļģija:	*gastro-entérologie / gastro-enterologie*
Dānija:	*medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme*
Grieķija:	*γαστρεντερολογία*
Spānija:	*aparato digestivo*
Francija:	*gastro-entérologie et hépatologie*
Īrija:	*gastro-enterology*
Itālija:	*malattie dell'apparato digerente, della nutrizione e del ricambio*
Luksemburga:	*gastro-entérologie*
Nīderlande:	*gastro-enterologie*
Portugāle:	*gastrenterologia*
Apvienotā Karaliste:	*gastro-enterology*

— *reimatoloģija:*

Beļģija:	*rhumatologie / reumatologie*
Dānija:	*reumatologi*
Grieķija:	*ρευματολογία*
Spānija:	*reumatología*
Francija:	*rhumatologie*
Īrija:	*rheumatology*
Itālija:	*reumatologia*
Luksemburga:	*rhumatologie*
Nīderlande:	*reumatologie*
Portugāle:	*reumatologia*
Apvienotā Karaliste:	*rheumatology,*

— *vispārējā hematoloģija:*

Grieķija:	*αιματολογία*
Spānija:	*hematología hemoterapia*
Īrija:	*haematology*
Itālija:	*ematologia*
Luksemburga:	*hématologie*
Portugāle:	*imuno-hemoterapia*
Apvienotā Karaliste:	*haematology,*

— *endokrinoloģija:*

Grieķija:	*ενδοκρινολογία*
Spānija:	*endocrinología y nutrición*
Francija:	*endocrinologie — maladies*
Īrija:	*endocrinology and diabetes mellitus*
Itālija:	*endocrinologia*
Luksemburga:	*endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition*
Portugāle:	*endocrinologia-nutrição*
Apvienotā Karaliste:	*endocrinology and diabetes mellitus,*

— *fizioterapija:*

Beļģija:	*médecine physique / fysische geneeskunde*
Dānija:	*fysiurgi og rehabilitering*
Grieķija:	*φυσική ιατρική και αποκατάσταση*
Spānija:	*rehabilitación*
Francija:	*rééducation et réadaptation fonctionnelles*
Itālija:	*fisioterapia*
Nīderlande:	*revalidatie*
Luksemburga:	*rééducation et réadaptation fonctionnelles*
Portugāle:	*fisiatria,*

— *stomatoloģija:*

Spānija:	*estomatología*
Francija:	*stomatologie*
Itālija:	*odontostomatologia*
Luksemburga:	*stomatologie*
Portugāle:	*estomatologia,*

— *neiropsihiatrija:*

Beļģija:	*neuropsychiatrie / neuropsychiatrie*
Vācija:	*Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)*
Grieķija:	*νευρολογία — ψυχιατρική*
Francija:	*neuropsychiatrie*
Itālija:	*neuropsichiatria*
Luksemburga:	*neuropsychiatrie*
Nīderlande:	*zenuw — en zielsziekten,*

— *dermatovenereloģija:*

Beļģija:	*dermato-vénéréologie / dermato-venereologie*
Dānija:	*dermato-venerologie eller hud- og kønssygdomme*
Vācija:	*Dermatologie und Venerologie*
Grieķija:	*δερματολογία-αφροδιστολογία*
Spānija:	*dermatología médico-quirúrgica y venereología*
Francija:	*dermatologie et vénéréologie*
Itālija:	*dermatologia e venerologia*

Luksemburga:	*dermato-vénéréologie*
Nīderlande:	*dermatologie en venerologie*
Portugāle:	*dermatovenereologia,*

— *dermatoloģija:*

Īrija:	*dermatology,*
Apvienotā Karaliste:	*dermatology*

— *venoroloģija*

Īrija:	*venereology*
Apvienotā Karaliste:	*venereology,*

— *radioloģija:*

Vācija:	*Radiologie*
Grieķija:	*ακτινολογία — ραδιολογία*
Spānija:	*electrorradiología*
Francija:	*électro-radiologie*
Itālija:	*radiologia*
Luksemburga:	*électroradiologie*
Nīderlande:	*radiologie*
Portugāle:	*radiologia,*

— *diagnostiskā radioloģija:*

Beļģija:	*radiodiagnostic / röntgendiagnose*
Dānija:	*diagnostisk radiologi eller — røntgenundersøgelse*
Vācija:	*Radiologische Diagnostik*
Grieķija:	*ακτινοδιαγνωστική*
Spānija:	*radiodiagnóstico*
Francija:	*radiodiagnostic et imagerie médicale*
Īrija:	*diagnostic radiology*
Luksemburga:	*radiodiagnostic*
Nīderlande:	*radiodiagnostiek*
Portugāle:	*radiodiagnóstico*
Apvienotā Karaliste:	*diagnostic radiology,*

— *radioterapija:*

Beļģija:	*radio- et radiumthérapie / radio- en radiumtherapie*
Dānija:	*terapeutisk radiologi eller stralebehandling*
Vācija:	*Strahlentherapie*
Grieķija:	*ακτινοθεραπευτική*
Spānija:	*oncología radioterápica*
France:	*oncologie, option radiothérapie*
Īrija:	*radiotherapy*
Luksemburga:	*radiothérapie*
Nīderlande:	*radiotherapie*
Portugāle:	*radioterapia*
Apvienotā Karaliste:	*radiotherapy,*

— *tropu medicīna:*

Dānija:	*tropemedicin*
Īrija:	*tropical medicine*
Itālija:	*medicina tropicale*
Portugāle:	*medicina tropical*
Apvienotā Karaliste:	*tropical medicine,*

— *bērnu psihiatrija:*

Dānija:	*børnepsykiatri*
Vācija:	*Kinder- und Jugendpsychiatrie*
Grieķija:	*παιδοψυχιατρική*
Francija:	*pédo-psychiatrie*
Īrija:	*child and adolescent psychiatry*
Itālija:	*neuropsichiatria infantile*
Luksemburga:	*psychiatrie infantile*
Portugāle:	*pedopsiquiatria*
Apvienotā Karaliste:	*child and adolescent psychiatry,*

— *geriatrija:*

Spānija:	*geriatría*
Īrija:	*geriatrics*
Nīderlande:	*klinische geriatrie*
Apvienotā Karaliste:	*geriatrics,*

— *nieru slimības:*

Dānija:	*nefrologi eller medicinske nyresygdomme*
Grieķija:	*νεφρολογία*
Spānija:	*nefrología*
Francija:	*néphrologie*
Īrija:	*nephrology*
Itālija:	*nefrologia*
Luksemburga:	*néphrologie*
Portugāle:	*nefrologia*
Apvienotā Karaliste:	*renal diseases,*

— *komunikatīvās slimības:*

Īrija:	*communicable diseases*
Itālija:	*malattie infettive*
Apvienotā Karaliste:	communicable diseases,

— *sabiedrības veselības aprūpe:*

Francija:	*santé publique et médecine sociale*
Īrija:	*community medicine*
Apvienotā Karaliste:	*community medicine,*

— *farmakoloģija:*

Vācija:	*Pharmakologie*
Spānija:	*farmacología clínica*

Īrija:	*clinical pharmacology and therapeutics*
Apvienotā Karaliste:	*clinical pharmacology and therapeutics,*

— *arodmedicīna:*

Dānija:	*samfundsmedicin/arbejdsmedicin*
Vācija:	*Arbeitsmedizin*
Grieķija:	*ιατρκή της εργασίας*
Francija:	*médecine du travail*
Itālija:	*medicina del lavoro*
Īrija:	*occupational medicine*
Nīderlande:	*arbeids- en bedrijfsgeneeskunde*
Portugāle:	*medicina do trabalho*
Apvienotā Karaliste:	*occupational medicine,*

— *alergoloģija:*

Grieķija:	*αλλεργιολογία*
Spānija:	*alergologia*
Itālija:	*allergologia ed immunoligia clinica*
Nīderlande:	*allergologie*
Portugāle:	*imunoalergologia,*

— *abdominālā ķirurģija:*

Beļģija:	*chirurgie abdominale / heelkunde op het abdomen*
Dānija:	*kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme*
Spānija:	*cirugía del aparato digestivo*
Francija:	*chirurgie viscérale*
Itālija:	*chirurgia dell'apparato digerente,*

— *nukleārā medicīna:*

Beļģija:	*médecine nucléaire / nucleaire geneeskunde*
Vācija:	*Nuklearmedizin*
Grieķija:	*πυρηνική ιατρική*
Spānija:	*medicina nuclear*
Francija:	*médecine nucléaire*
Itālija:	*medicina nucleare*
Nīderlande:	*nucleaire geneeskunde*
Portugāle:	*medicina nuclear*
Apvienotā Karaliste:	*nuclear medicine,*

— *sejas un žokļu ķirurģija (pamata medicīniskā izglītība):*

Spānija:	*cirugía oral y maxilofacial*
Francija:	*chirurgie maxillo-faciale et stomatologie*
Itālija:	*chirurgia maxillo-facciale,*

— *zobu, mutes dobuma, sejas un žokļu ķirurģija* (pamata medicīniskā un zobārstniecības izglītība):

Beļģija:	*stomatologie/chirurgie orale et maxillo-faciale; / stomatologie/orale en maxillo-faciale chirurgie*
Vācija:	*Zahn-, Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie*
Īrija:	*oral and maxillo-facial surgery*
Apvienotā Karaliste:	*oral and maxillo-facial surgery*.

8. pants

1. Dalībvalstu pilsoņiem, kuri vēlas iegūt kādu no ārstu speciālistu diplomiem, sertifikātiem vai citiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem, kuri nav minēti 4. un 6. pantā vai kuri, kaut arī ir minēti 6. pantā, netiek izsniegti izcelsmes dalībvalstī vai tajā dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ir ieradies, uzņēmēja dalībvalsts drīkst pieprasīt izpildīt mācību nosacījumus, kuri attiecībā uz specialitāti ir noteikti pašas šīs valsts normatīvos un administratīvos aktos.

2. Uzņēmēja dalībvalsts tomēr pilnībā vai daļēji ņem vērā mācību laikposmus, kurus ir pabeiguši 1. punktā minētie pilsoņi un kurus apliecina diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments, ko ir izsniegušas kompetentas iestādes izcelsmes dalībvalstī vai tajā dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ierodas, ar noteikumu, ka šādi mācību laikposmi atbilst tiem, ko uzņēmējā dalībvalstī pieprasa konkrētajām speciālajām mācībām.

3. Kompetentās iestādes vai struktūras uzņēmējā dalībvalstī pēc konkrētās personas speciālo mācību satura un ilguma pārbaudes, pamatojoties uz iesniegtajiem diplomiem, sertifikātiem un citiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem, informē viņu par pieprasīto papildu mācību laikposmu un par jomām, kurās šīm mācībām ir jānotiek.

IV NODAĻA

PASTĀVOŠIE APSTĀKĻI

9. pants

1. Neskarot 3. punktu, gadījumā ar dalībvalstu pilsoņiem, kuru ārsta diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti neatbilst minimālajām mācību prasībām, kas izklāstītas 23. pantā, katra dalībvalsts atzīst par pietiekamu pierādījumu tos ārsta diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus, kuri ir izsniegti tajās dalībvalstīs, ja tie attiecas uz mācībām, kas sākušās pirms:

— 1986. gada 1. janvāra Spānijā un Portugālē,

— 1981. gada 1. janvāra Grieķijā,

— 1976. gada 20. decembra pārējās dalībvalstīs,

un kuriem ir pievienots sertifikāts, kas apliecina, ka šie pilsoņi lietpratīgi un likumīgi ir bijuši iesaistīti minētajās darbībās vismaz trīs gadus pēc kārtas piecu gadu laikā pirms datuma, kad tika izsniegts sertifikāts.

2. Neskarot 4. punktu, gadījumā ar dalībvalstu pilsoņiem, kuru specializētie ārsta diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti neatbilst minimālajām mācību prasībām, kas izklāstītas 24. līdz 27. pantā, katra dalībvalsts atzīst par pietiekamu pierādījumu tos specializētos ārsta diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus, kuri ir izsniegti tajās dalībvalstīs, ja tie attiecas uz mācībām, kas sākušās pirms:

— 1986. gada 1. janvāra Spānijā un Portugālē,

— 1981. gada 1. janvāra Grieķijā,

— 1976. gada 20. decembra pārējās dalībvalstīs.

Uzņēmēja dalībvalsts drīkst pieprasīt, lai specializētajiem ārsta diplomiem, sertifikātiem un citiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem būtu pievienots sertifikāts, kuru izsniegušas kompetentas iestādes vai struktūras izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kurienes viņi ir ieradušies, un kurā ir apliecināts, ka to īpašnieki kā specializētie ārsti ir bijuši iesaistīti minētajā praksē tik ilgu laikposmu, kas ir vienāds ar divkāršu starpību starp speciālo mācību ilgumu, kas tiek prasīts izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kurienes šī persona ierodas, un minimālo mācību ilgumu, kas tiek prasīts III sadaļā, ja šie laikposmi nav vienādi ar minimālajiem mācību laikposmiem, kas noteikti 26. un 27. pantā.

Tomēr, ja pirms datumiem, kas minēti pirmajā daļā, uzņēmējā dalībvalstī tika prasīts minimālais mācību laikposms mazāks par to, kas minēts 26. un 27. pantā, tad otrajā daļā minēto starpību var noteikt, tikai atsaucoties uz minimālo mācību laikposmu, kas noteikts tajā valstī.

3. Gadījumā ar dalībvalstu pilsoņiem, kuru ārsta diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti apliecina, ka mācības ir apgūtas bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijā un neatbilst visām minimālajām mācību prasībām, kas izklāstītas 23. pantā, dalībvalstis, izņemot Vāciju, atzīst šos diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus par pietiekamiem, ja:

— tie apliecina, ka mācības tika sāktas pirms Vācijas apvienošanas,

— tie dod to īpašniekam tiesības veikt ārsta praksi visā Vācijas teritorijā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus dod kvalifikācijas pierādījumi, ko izsniegušas kompetentas Vācijas iestādes un kas minēti 3. panta c) apakšpunkta 1. un 2. punktā,

— tiem ir pievienots sertifikāts, ko izsniegušas kompetentas Vācijas iestādes un kurš apliecina, ka šie pilsoņi lietpratīgi un likumīgi ir darbojušies minētajā jomā Vācijā vismaz trīs gadus pēc kārtas piecu gadu laikā pirms datuma, kad tika izsniegts sertifikāts.

4. Gadījumā ar dalībvalstu pilsoņiem, kuru speciālie ārsta diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti apliecina, ka speciālās mācības ir apgūtas bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijā un neatbilst visām minimālajām mācību prasībām, kas izklāstītas no 24. līdz 27. pantam, dalībvalstis, izņemot Vāciju, atzīst šos diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus par pietiekamiem, ja:

— tie apliecina, ka mācības ir uzsāktas pirms 1992. gada 3. aprīļa, un

— tie atļauj darboties kā minētajam speciālistam visā Vācijas teritorijā ar tiem pašiem nosacījumiem, kādus dod kvalifikācijas pierādījumi, ko izsniegušas kompetentas Vācijas iestādes un kas minēti 5. un 7. pantā.

Tomēr tās drīkst pieprasīt, lai šiem diplomiem, sertifikātiem un citiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem būtu pievienots sertifikāts, ko izsniegušas kompetentas Vācijas iestādes vai struktūras un kurā ir apliecināts, ka to īpašnieki ir darbojušies kā speciālisti minētajā jomā tik ilgu laikposmu, kas ir vienāds ar divkāršu starpību starp speciālo mācību laikposmu, kas apgūts Vācijas teritorijā, un minimālo mācību laikposmu, kas noteikts III sadaļā, ja tie neatbilst minimālajām prasībām attiecībā uz mācību ilgumu, kā noteikts 26. un 27. pantā.

5. Gadījumā ar to dalībvalstu pilsoņiem, kuru diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti medicīnā vai specializētajā medicīnā neatbilst kvalifikācijām vai nosaukumiem, kas izklāstīti 3., 5. vai 7. pantā, katra dalībvalsts atzīst par pietiekamu pierādījumu tos diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus, kuri izsniegti tajās dalībvalstīs un kuriem ir pievienots sertifikāts, ko izsniegušas kompetentas iestādes vai struktūras. Sertifikātā ir teikts, ka šie diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti medicīnā vai specializētajā medicīnā tika izsniegti pēc mācību kursa iziešanas saskaņā ar III sadaļas noteikumiem, kas minēti attiecīgi 2., 4. vai 6. pantā, un dalībvalsts, kura tos izsniedza, tos izskata kā kvalifikācijas pierādījumus vai nosaukumus, kas noteikti attiecīgi 3., 5. vai 7. pantā.

6. Tās dalībvalstis, kuras ir atcēlušas normatīvo un administratīvo aktu noteikumus attiecībā uz diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu piešķiršanu neiropsihiatrijā, radioloģijā, torakālajā ķirurģijā, vaskulārajā ķirurģijā, gastroenteroloģiskajā ķirurģijā, bioloģiskajā hematoloģijā, fizioterapijā vai tropu medicīnā un ir veikušas pasākumus attiecībā uz iegūtajām tiesībām savu pilsoņu vārdā, atzīst dalībvalstu pilsoņu tiesības gūt labumu no šiem pasākumiem ar noteikumu, ka viņu diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti neiropsihiatrijā, radioloģijā, torakālajā ķirurģijā, vaskulārajā ķirurģijā, gastroenteroloģiskajā ķirurģijā, bioloģiskajā hematoloģijā, fizioterapijā vai tropu medicīnā atbilst attiecīgajiem nosacījumiem, kuri izklāstīti vai nu šī panta 2. punktā, vai 24., 25. un 27. pantā, un ka minētie diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju

apliecinoši dokumenti tika izsniegti pirms datuma, kad uzņēmējas dalībvalstis pārtrauca izsniegt šādus diplomus, sertifikātus un citus kvali fikāciju apliecinošus dokumentus konkrētajā specialitātē.

7. Datumi, kuros konkrētās dalībvalstis atcēla likumā, normatīvi vai administratīvi noteiktos noteikumus attiecībā uz diplomiem, sertifikātiem un citiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem, kas minēti 6. punktā, ir izklāstīti II pielikumā.

V NODAĻA

AKADĒMISKĀ TITULA IZMANTOŠANA

10. pants

1. Neskarot 19. pantu, uzņēmējas dalībvalstis nodrošina, lai tiem dalībvalstu pilsoņiem, kas atbilst nosacījumiem, kuri izklāstīti 2., 4., 6. un 9. pantā, būtu tiesības izmantot savas izcelsmes dalībvalsts vai tās dalībvalsts, no kurienes viņš ierodas, likumīgo akadēmisko titulu, vai, vajadzības gadījumā, tā saīsinājumu tās valsts valodā. Uzņēmējas dalībvalstis drīkst pieprasīt, lai aiz šī titula būtu norādīts tās iestādes vai eksaminācijas komisijas nosaukums un atrašanās vieta, kas šo titulu piešķīra.

2. Ja akadēmisko titulu, kuru izmanto izcelsmes dalībvalstī vai tajā dalībvalstī, no kurienes ierodas ārvalstnieks, uzņēmējā dalībvalstī var sajaukt ar titulu, kuram tajā dalībvalstī tiek prasītas papildu mācības, ko konkrētā persona nav apguvusi, tad uzņēmēja dalībvalsts drīkst pieprasīt, lai šī persona izmantotu titulu, kādu lieto izcelsmes dalībvalstī vai tajā dalībvalstī, no kurienes viņš ierodas, atbilstīgā formā, kādu norādījusi uzņēmēja dalībvalsts.

VI NODAĻA

NOTEIKUMI, KAS ĻAUTU EFEKTĪVI ĪSTENOT TIESĪBU VEIKT ĀRSTA UZŅĒMĒJDARBĪBU, KĀ ARĪ VEICINA ĀRSTA PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBU

A. Noteikumi, kas īpaši attiecas uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību

11. pants

1. Uzņēmēja dalībvalsts, kura no saviem pilsoņiem prasa labu personisko īpašību vai labas reputācijas pierādījumus, kad viņi pirmoreiz sāk ārsta darbību, kā pietiekamu pierādījumu no citu dalībvalstu pilsoņiem pieņem sertifikātu, ko izsniegusi kompetenta iestāde izcelsmes dalībvalstī vai tajā dalībvalstī, no kurienes ārvalstnieks ierodas, un kurā ir apliecināts, ka dalībvalsts prasības attiecībā uz labām personiskajām īpašībām vai labu reputāciju, lai varētu sākt ārsta darbību, ir izpildītas.

2. Ja izcelsmes dalībvalstī vai tajā dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ierodas, netiek prasīti pierādījumi par tās personas labajām personiskajām īpašībām vai labo reputāciju, kura vēlas pirmoreiz sākt minēto darbību, tad uzņēmēja dalībvalsts drīkst pieprasīt no izcelsmes dalībvalstu pilsoņiem vai to dalībvalstu pilsoņiem, no kuras viņi ierodas, izrakstu no policijas kartotēkas vai, ja tāda nav, līdzvērtīgu dokumentu, kuru izsniegusi kompetenta iestāde izcelsmes dalībvalstī vai tajā dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ierodas.

3. Ja uzņēmēja dalībvalsts uzzina par kādu nopietnu starpgadījumu, kurš ir noticis ārpus tās teritorijas, pirms konkrētā persona ir sākusi uzņēmējdarbību tajā valstī, un kas var iespaidot konkrētās darbības sākšanu tās teritorijā, tad tā drīkst informēt izcelsmes dalībvalsti vai to dalībvalsti, no kuras ierodas ārvalstnieks.

Izcelsmes dalībvalstis vai tā dalībvalsts, no kuras ierodas ārvalstnieks, pārbauda starpgadījuma atbilstību patiesībai. Dalībvalsts iestādes nolemj, kāda veida un cik plaša izmeklēšana ir jāveic, un informē uzņēmēju dalībvalsti par jebkurām turpmākām darbībām, kuras tās veic attiecībā uz sertifikātiem vai dokumentiem, kurus tās ir izsniegušas.

4. Dalībvalstis nodrošina nodotās informācijas konfidencialitāti.

12. pants

1. Ja uzņēmējā dalībvalstī ir spēkā normatīvo un administratīvo aktu noteikumi par labām personiskajām īpašībām vai labu reputāciju, to skaitā noteikumi, kuri paredz disciplināru sodu par nopietniem profesionāliem pārkāpumiem vai notiesāšanu par krimināl pārkāpumiem, un tie attiecas uz jebkuru ārsta darbību, tad izcelsmes dalībvalsts vai tā dalībvalsts, no kurienes ierodas ārzemju pilsonis, nosūta uzņēmējai dalībvalstij visu nepieciešamo informāciju par disciplinārsodiem, kas piemēroti attiecībā uz konkrēto personu, vai par viņa kriminālo sodāmību, kamēr viņš pildīja savus profesionālos pienākumus izcelsmes dalībvalstī vai tajā dalībvalstī, no kuras viņš ieradās.

2. Ja uzņēmēja dalībvalsts uzzina par kādu nopietnu starpgadījumu, kurš ir noticis ārpus šīs valsts teritorijas, pirms konkrētā persona ir sākusi tajā uzņēmējdarbību, un kas var iespaidot konkrētās darbības veikšanu tās teritorijā, tad tā drīkst informēt izcelsmes dalībvalsti vai to dalībvalsti, no kuras ierodas ārvalstnieks.

Izcelsmes dalībvalstis vai tā dalībvalsts, no kuras ierodas ārvalstnieks, pārbauda starpgadījuma atbilstību patiesībai. Dalībvalsts iestādes nolemj, kāda veida un cik plaša izmeklēšana ir jāveic, un informē uzņēmēju dalībvalsti par jebkurām tālākām darbībām, kuras tās veic attiecībā uz informāciju, kuru tās ir nodevušas saskaņā ar 1. punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina nodotās informācijas konfidencialitāti.

13. pants

Ja uzņēmēja dalībvalsts no saviem pilsoņiem, kuri vēlas uzsākt vai veikt jebkādu ārsta praksi, prasa sertifikātu, kas apliecina fizisko un garīgo veselību, tad tā valsts kā pietiekamu pierādījumu pieņem tādu dokumentu, kādu prasa izcelsmes dalībvalstī vai tajā dalībvalstī, no kuras ierodas ārvalstnieks.

Ja izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ierodas ārvalstnieks, nav šādu prasību attiecībā uz tiem, kuri vēlas sākt vai veikt minēto praksi, tad uzņēmēja dalībvalsts pieņem no šāda pilsoņa sertifikātu, kuru izsniegusi kompetenta iestāde tajā valstī un kurš atbilst tiem sertifikātiem, kuri izsniegti uzņēmējā dalībvalstī.

14. pants

Dokumentus, kuri izsniegti saskaņā ar 11., 12. un 13. pantu, nedrīkst iesniegt vēlāk kā trīs mēnešus pēc to izsniegšanas datuma.

15. pants

1. Procedūra, ar kuru konkrētajai personai izsniedz atļauju sākt ārsta praksi, ievērojot 11., 12. un 13. pantu, ir jāpabeidz pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc visu šīs personas dokumentu iesniegšanas, neierobežojot aizkavēšanos, ko var radīt apelācijas sūdzība, kura var tikt iesniegta pēc šīs procedūras beigām.

2. Gadījumos, kas minēti 11. panta 3. punktā un 12. panta 2. punktā, pārskatīšanas prasība pārtrauc laikposmu, kurš noteikts 1. punktā.

Dalībvalsts, kurai ir lūgta konsultācija, sniedz savu atbildi trīs mēnešu laikā.

Pēc atbildes saņemšanas vai arī laikposma beigās uzņēmēja dalībvalsts turpina procedūru, kura minēta 1. punktā.

16. pants

Ja uzņēmēja dalībvalsts no saviem pilsoņiem, kuri vēlas sākt vai veikt ārsta praksi, pieprasa nodot zvērestu vai svinīgu solījumu un ja šāda zvēresta vai paziņojuma formu nevar izmantot citu dalībvalstu pilsoņi, tad dalībvalsts nodrošina, ka konkrētajai personai tiek piedāvāta atbilstīga un līdzvērtīga zvēresta vai paziņojuma forma.

B. **Īpaši noteikumi attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu**

17. pants

1. Ja dalībvalsts saviem pilsoņiem, kuri vēlas sākt vai veikt ārsta praksi, pieprasa atļauju no profesionālas asociācijas vai struktūras vai dalību, vai reģistrāciju tajā, tad dalībvalsts pakalpojumu sniegšanas gadījumā atbrīvo dalībvalstu pilsoņus no šīs prasības.

Konkrētā persona sniedz pakalpojumus ar tādām pašām tiesībām un pienākumiem, ar kādām uzņēmējas dalībvalsts pilsoņi; it īpaši uz viņu attieksies profesionāla vai administratīva rakstura ētikas noteikumi, kurus piemēro tajā dalībvalstī.

Šim mērķim, un papildu paziņojumam par sniedzamajiem pakalpojumiem, kurš minēts 2. punktā, dalībvalstis, lai atļautu piemērot noteikumus par profesionālo ētiku, kas ir spēkā tās teritorijā, drīkst pieprasīt pagaidu reģistrāciju vai *pro forma* piederību profesionālā asociācijā vai struktūrā vai, kā alternatīvu, reģistrāciju ar noteikumu, ka šāda reģistrācija vai piederība nekavē vai kaut kādā veidā nesarežģī pakalpojumu sniegšanu vai neprasa papildu izdevumus no personas, kura sniedz pakalpojumus.

Ja uzņēmēja dalībvalsts pieņem mērus, ievērojot otro daļu, vai uzzina par faktiem, kuri ir pretrunā ar šiem noteikumiem, tā nekavējoties informē to dalībvalsti, kurā konkrētā persona veic uzņēmējdarbību.

2. Uzņēmēja dalībvalsts drīkst pieprasīt, lai konkrētā persona kompetentām iestādēm veiktu iepriekšēju paziņojumu par savu pakalpojumu sniegšanu, ja šādu pakalpojumu sniegšana ietver pagaidu uzturēšanos tās teritorijā.

Steidzamos gadījumos šo paziņojumu var veikt pēc iespējas drīzāk pēc pakalpojumu sniegšanas.

3. Ievērojot 1. un 2. punktu, uzņēmēja dalībvalsts drīkst pieprasīt, lai konkrētā persona iesniegtu vienu vai vairākus dokumentus ar šādiem datiem:

— paziņojumu, kas minēts 2. punktā,

— sertifikātu, kurš apliecina, ka konkrētā persona likumīgi veic konkrētās darbības tajā dalībvalstī, kurā tā ir reģistrējusies,

— sertifikātu, ka konkrētajai personai ir kāds no diplomiem, sertifikātiem vai citiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem, kas tiek prasīti, lai varētu sniegt konkrētos pakalpojumus, kas minēti šajā direktīvā.

4. Iesniedzot dokumentu vai dokumentus, kas minēti 3. punktā, tie nedrīkst būt izsniegti agrāk kā pirms 12 mēnešiem.

5. Ja dalībvalsts pilnībā vai daļēji, uz laiku vai pastāvīgi atņem kādam savam pilsonim vai kādam citas dalībvalsts pilsonim, kurš veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, tiesības veikt kādu no ārsta darbībām, tad tā vajadzības gadījumā nodrošina, lai sertifikāts, kurš minēts 3. punkta otrajā ievilkumā, tiktu uz laiku vai pastāvīgi anulēts.

18. pants

Ja uzņēmējā dalībvalstī, lai nokārtotu ar apdrošināšanas organizācijām rēķinus, kas saistīti ar pakalpojumiem, kuri sniegti personām, kas ir apdrošinātas saskaņā ar sociālā nodrošinājuma shēmām, tiek prasīta reģistrācija valsts sociālā nodrošinājuma institūcijā, tad tā dalībvalsts gadījumos, ja pakalpojumu sniegšana ir saistīta ar konkrētās personas ceļošanu, atbrīvo dalībvalstu pilsoņus, kuri ir reģistrējušies citā dalībvalstī, no šīs prasības.

Tomēr konkrētās personas iesniedz šai institūcijai informāciju par sniegtajiem pakalpojumiem jau iepriekš vai, steidzamos gadījumos, pēc pakalpojumu sniegšanas.

C. **Noteikumi, kas kopīgi tiesībām veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvībai**

19. pants

Ja uzņēmējā dalībvalstī profesionālā titula, kas attiecas uz kādu ārsta darbību, izmantošana ir pakļauta noteikumiem, tad citu dalībvalstu pilsoņi, kas atbilst nosacījumiem, kuri minēti 2. pantā un 9. panta 1., 3. un 5. punktā, izmanto uzņēmējas dalībvalsts profesionālo titulu, kurš tajā valstī atbilst tiem kvalifikācijas nosacījumiem, un izmanto titula saīsinājumu.

Pirmo punktu piemēro arī ārstu speciālistu profesionālo titulu izmantošanai, kuri atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti 4., 6. panta un 9. panta 2., 4., 5. un 6. punktā.

20. pants

1. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai dotu konkrētajām personām iespēju saņemt informāciju par veselības un sociālā nodrošinājuma tiesību aktiem, un, ja nepieciešams, par profesionālo ētiku uzņēmējā dalībvalstī.

Tādēļ dalībvalstis drīkst izveidot informācijas centrus, kuros šādas personas var iegūt vajadzīgo informāciju. Uzņēmējdarbības veikšanas gadījumā uzņēmējas dalībvalstis drīkst pieprasīt, lai personas, kas gūst labumu, sazinātos ar šiem centriem.

2. Dalībvalstis drīkst izveidot centrus, kuri minēti 1. punktā, tajās kompetentajās iestādēs un struktūrās, kuras tām ir jānorāda.

3. Dalībvalstis rūpējas, lai nepieciešamības gadījumā konkrētās personas savās un savu pacientu labā apgūtu valodu zināšanas, kas nepieciešamas, lai uzņēmējā dalībvalstī veiktu savu profesionālo darbību.

21. pants

Dalībvalstis, kuras pieprasa no saviem pilsoņiem iziet sagatavošanas mācību laikposmu, lai viņi varētu tikt iecelti par ārstiem sociālā nodrošinājuma sistēmā, drīkst uzstādīt tādu pašu prasību citu dalībvalstu pilsoņiem piecu gadu laikposmā no 1975. gada 20. jūnija. Mācību laikposms tomēr nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus.

22. pants

Gadījumā, ja ir pamatotas aizdomas, tad uzņēmēja dalībvalsts drīkst pieprasīt no citas dalībvalsts kompetentām iestādēm apstiprinājumu par to diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu autentiskumu, kuri ir izsniegti tajā otrā dalībvalstī un minēti II sadaļas I — IV nodaļā, kā arī apstiprinājumu tam, ka konkrētā persona ir izpildījusi visas mācību prasības, kuras noteiktas III sadaļā.

III SADAĻA

TO NORMATĪVO UN ADMINISTRATĪVO AKTU NOTEIKUMU KOORDINĒŠANA, KURI ATTIECAS UZ ĀRSTA DARBĪBU

23. pants

1. Dalībvalstis pieprasa no personām, kuras vēlas sākt un veikt ārsta praksi, lai viņām būtu ārsta diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kas minēts 3. pantā, kurš garantē, ka pabeigtā mācību kursa laikā konkrētā persona ir ieguvusi:

a) atbilstīgas zināšanas tajās zinātniskajās jomās, uz kurām pamatojas medicīna, un labu sapratni par zinātniskajām metodēm, tostarp bioloģisko funkciju mērīšanas, zinātniski noteiktu faktu vērtēšanas un datu analīzes principiem;

b) pietiekamu sapratni par veselu un slimu cilvēku ķermeni, funkcijām un uzvedību, kā arī par saistību starp cilvēka veselības stāvokli un fizisko un sociālo vidi;

c) atbilstīgas zināšanas par klīniskajām disciplīnām un metodēm, kuras šai personai sniedz skaidru un loģisku ieskatu par garīgo un fizisko slimību būtību, raugoties no profilakses, diagnozes un terapijas, un cilvēku reprodukcijas viedokļa;

d) atbilstīgu klīnisko pieredzi, kas iegūta pienācīgā uzraudzībā slimnīcās.

2. Pilns šā veida medicīnisko mācību laikposms ietver vismaz sešu gadu kursu vai 5 500 stundas teorētisko un praktisko mācību, kas iegūtas universitātē vai universitātes uzraudzībā.

3. Lai kandidātu uzņemtu šajās mācībās, viņam ir jābūt tāda diploma vai sertifikāta īpašniekam, kas viņam dod tiesības tikt uzņemtam dalībvalsts universitātēs konkrēto studiju kursā.

4. Tām personām, kuras savas mācības ir uzsākušas pirms 1972. gada 1. janvāra, tās mācības, kuras minētas 2. punktā, drīkst iekļaut sešu mēnešu pilna laika praktiskajās mācībās universitātes līmenī kompetentu iestāžu uzraudzībā.

5. Nekas šajā direktīvā neierobežo dalībvalstu spēju piešķirt savā teritorijā un saskaņā ar saviem noteikumiem atļauju uzsākt un veikt ārsta praksi tādu diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu īpašniekiem, kuri nav izsniegti dalībvalstī.

24. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai mācības, pēc kuru pabeigšanas tiek izsniegts diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments specializētajā medicīnā, atbilstu vismaz šādām prasībām:

a) tās notiek pēc veiksmīga sešu gadu mācību kursa pabeigšanas saskaņā ar to mācību kursu, kas minēts 23. pantā; mācības pēc kurām izsniedz diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu zobu, mutes dobuma un sejas un žokļu ķirurģijā (pamata medicīniskā un zobārstniecības izglītība) arī notiek pēc veiksmīga mācību kursa pabeigšanas zobārsta statusā, kas minēts Padomes 1978. gada 25. jūlija Direktīvā 78/687/EEK6 attiecībā uz normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordinēšanu attiecībā uz zobārsta praksi ([1]);

b) tās ietver teorētiskās un praktiskās mācības;

c) tas ir pilna laika kurss, kuru pārrauga kompetentas iestādes vai organizācijas, ievērojot I pielikuma 1. punktu;

d) tās notiek universitātes centrā, slimnīcā, kurā notiek mācības, vai, vajadzības gadījumā, veselības aprūpes iestādē, kuru šim nolūkam apstiprinājušas kompetentas iestādes vai organizācijas;

e) ārsts, kurš mācās, lai kļūtu par speciālistu, personīgi piedalās konkrēto pakalpojumu sniegšanā un uzņemas atbildību par paveikto.

2. Dalībvalstis izsniedz ārsta speciālista diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu tikai ar tādu priekšnoteikumu, ka personai jau ir kāds no ārsta diplomiem, sertifikātiem vai citiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem, kuri ir minēti 23. pantā. Arī diploma, sertifikāta vai cita dokumenta par specializāciju zobu, mutes dobuma un sejas un žokļu ķirurģijā (pamata medicīniskā un zobārstniecības izglītība) izsniegšanas priekšnosacījums ir kāds jau iegūts diploms, sertifikāts vai citiem dokuments, kas apliecina zobārsta kvalifikāciju, kurš minēts Direktīvas 78/687/EEK 1. pantā.

25. pants

1. Neskarot pilna laika mācību principu, kurš izklāstīts 24. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un līdz tam laikam, kamēr Padome pieņems lēmumus saskaņā ar 3. punktu, dalībvalstis drīkst atļaut speciālistu daļlaika mācības ar nosacījumiem, ko apstiprinājušas kompetentas valsts iestādes, ja pilna laika mācības nebūtu īstenojamas labi pamatotu individuālo iemeslu dēļ.

2. Daļlaika mācības notiek saskaņā ar šīs direktīvas I pielikuma 2. punktu, un to līmenis kvalitātes ziņā atbilst pilna laika mācībām. Šo līmeni nedrīkst pasliktināt ne tas, ka mācības ir daļlaika, ne tas, ka privātā kārtā tiek veikta atalgota profesionālā darbība.

Kopējo specializēto mācību ilgumu nedrīkst samazināt tajos gadījumos, kad tās tiek organizētas kā daļlaika mācības.

3. Padome ne vēlāk kā 1989. gada 25. janvārī nolemj, vai 1. un 2. punkta noteikumi ir jāsaglabā vai jāatceļ, ņemot vērā situācijas pārskatīšanu un pēc Komisijas ierosinājuma, pienācīgi ņemot vērā to faktu, ka daļlaika mācību iespējai jāturpina pastāvēt zināmos apstākļos, kas jānosaka katrai specialitātei atsevišķi.

Daļlaika speciālistu mācības, kas uzsāktas pirms 1983. gada 1. janvāra, var tikt pabeigtas saskaņā ar noteikumiem, kas bija spēkā pirms šī datuma.

26. pants

Dalībvalstis nodrošina šādu minimālo specializētās izglītības kursu ilgumu:

([1]) OV L 233, 24.8.1978., 10. lpp.

Pirmā specialitāšu grupa (pieci gadi):
— vispārējā ķirurģija,
— neiroķirurģija,
— iekšķīgās slimības,
— uroloģija,
— ortopēdija.

Otrā specialitāšu grupa (četri gadi):
— dzemdniecība un ginekoloģija,
— pediatrija,
— ftiziopneimoloģija,
— patoloģiskā anatomija,
— neiroloģija,
— psihiatrija.

Trešā specialitāšu grupa (trīs gadi):
— anesteziioloģija un reanimatoloģija,
— oftalmoloģija,
— otolaringoloģija.

27. pants

Dalībvalstis, kurās pastāv normatīvi un administratīvi akti šajā jomā, nodrošina šādu minimālo specializētās izglītības kursu ilgumu:

Pirmā specialitāšu grupa (pieci gadi):
— plastiskā ķirurģija,
— torakālā ķirurģija,
— sirds un asinsvadu ķirurģija,
— neiropsihiatrija,
— bērnu ķirurģija,
— abdominālā ķirurģija,
— sejas un žokļu ķirurģija (pamata medicīniskā izglītība).

Otrā specialitāšu grupa(četri gadi):
— kardioloģija,
— gastroenteroloģija,
— reimatoloģija,
— klīniskā bioloģija,
— radioloģija,
— diagnostiskā radioloģija,
— terapeitiskā radioloģija,
— tropu medicīna,
— farmakoloģija,
— bērnu psihiatrija,
— mikrobioloģija un bakterioloģija,
— arodslimības,
— bioķīmija,
— imunoloģija,
— dermatoloģija,
— veneroloģija,
— geriatrija,
— nefroloģija,
— infekcijas slimības,
— sabiedrības veselība,
— bioloģiskā hematoloģija,
— radiācijas medicīna,
— sejas un žokļu ķirurģija (pamata medicīniskā un zobārsta izglītība).

Trešā specialitāšu grupa (trīs gadi):
— vispārīgā hematoloģija,
— endokrinoloģija,
— fizioterapija,
— stomatoloģija,
— dermatoveneroloģija,
— alergoloģija.

28. pants

Kā pārejas pasākumu un neatkarīgi no 24. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 25. panta tās dalībvalstis, kuru normatīvo un administratīvo aktu noteikumos 1975. gada 20. jūnijā bija paredzētas speciālistu daļlaika mācības, drīkst turpināt piemērot šos noteikumus tiem kandidātiem, kuri specializētās mācības ir uzsākuši ne vēlāk kā 1983. gada 31. decembrī.

Katrai uzņēmējai dalībvalstij ir atļauts pieprasīt no pirmajā daļā minētajām personām, kas gūst labumu, lai tās, papildus saviem diplomiem, sertifikātiem un citiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem, iesniegtu apliecinājumu tam, ka vismaz trīs gadus pēc kārtas pēdējo piecu gadu laikā pirms apliecinājuma izsniegšanas viņi likumīgi ir veikuši ārsta speciālista praksi konkrētajā jomā.

29. pants

Kā pārejas pasākumu un neatkarīgi no 24. panta 2. punkta:

a) attiecībā uz Luksemburgu un attiecībā tikai uz Luksemburgas diplomiem, uz kuriem attiecas 1939. gada Luksemburgas likums par akadēmisko titulu un universitātes kvalifikācijas piešķiršanu, ārsta speciālista sertifikāta piešķiršanas nosacījums ir īpašumā esošs ārsta diploms medicīnā, ķirurģijā un dzemdniecībā, kuru izsniegusi Luksemburgas Valsts Eksaminācijas padome;

b) attiecībā uz Dāniju un attiecībā tikai uz likumīgajiem Dānijas praktizējošo ārstu diplomiem, kurus izsniegusi Dānijas universitātes Medicīnas fakultāte saskaņā ar Iekšlietu ministra 1970. gada 14. maija dekrētu, ārsta speciālista sertifikāta piešķiršanas nosacījums ir īpašumā esoši iepriekš minētie diplomi.

Diplomus, kuri minēti a) un b) punktā, drīkst piešķirt kandidātiem, kuri ir uzsākuši mācības pirms 1976. gada 20. decembra.

IV SADAĻA

SPECIĀLĀS MĀCĪBAS VISPĀRĒJĀ MEDICĪNAS PRAKSĒ

30. pants

Katra dalībvalsts, kura savā teritorijā rīko pilnu mācību kursu, kas minēts 23. pantā, izveido speciālu mācību kursu vispārējā medicīnas praksē, kurš atbilstu vismaz tikpat stingrām prasībām kā tās, kuras izklāstītas 31. un 32. pantā, tādā veidā, lai pirmie diplomi, sertifikāti vai citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti, kas izsniegti pēc šī kursa pabeigšanas, tiktu izsniegti ne vēlāk kā 1990. gada 1. janvārī.

31. pants

1. Speciālajām mācībām vispārējā medicīnas praksē, kas minētas 30. pantā, ir jāatbilst šādām minimālajām prasībām:

a) iestāšanās nosacījums ir veiksmīga sešu gadu mācību kursa pabeigšana saskaņā ar mācību kursu, kurš minēts 23. pantā;

b) tas ir pilna laika kurss, kura ilgums ir vismaz divi gadi, un to pārrauga kompetentas iestādes vai struktūras;

c) tā pamats ir drīzāk praktisks, nevis teorētisks; praktiskās mācības notiek, no vienas puses, vismaz sešus mēnešus tādā reģistrētā slimnīcā vai klīnikā, kur ir atbilstīgas iekārtas un tiek sniegti atbilstīgi pakalpojumi, un, no otras puses, vismaz sešus mēnešus reģistrētā vispārējā medicīnas praksē vai reģistrētā centrā, kur ārsti sniedz primāro aprūpi; mācības notiek sadarbībā ar citām veselības iestādēm vai struktūrām, kurās veic vispārējo medicīnas praksi; tomēr, neskarot iepriekš minētos minimālos laikposmus, praktiskās mācības ne ilgāk kā sešus mēnešus var notikt citās reģistrētās veselības iestādēs vai struktūrās, kurās veic vispārējo medicīnas praksi;

d) tās rezultātā praktikants personīgi piedalās to cilvēku profesionālajā darbībā, ar kuriem viņš strādā un ar kuriem dala atbildību.

2. Dalībvalstīm ir tiesības atlikt 1. punkta c) apakšpunkta noteikumu piemērošanu attiecībā uz mācību minimālajiem laikposmiem, vēlākais, līdz 1995. gada 1. janvārim.

3. Dalībvalstis izsniedz diplomus, sertifikātus vai citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus pēc speciālajām mācībām vispārējā medicīnas praksē tikai ar tādu nosacījumu, ka kandidātam jau ir kāds no diplomiem, sertifikātiem vai citiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem, kuri ir minēti 3. pantā.

32. pants

Ja dalībvalstī līdz 1986. gada 22. septembrim mācības vispārējā medicīnas praksē bija līdzeklis, kā izmantot pieredzi vispārējā medicīnas praksē, ko ārsts ieguvis savā praksē atzīta mācību vadītāja uzraudzībā, tad dalībvalsts drīkst saglabāt šādu eksperimentālu mācību veidu ar nosacījumu, ka:

— tās atbilst 31. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktiem un 3. punktam,

— to ilgums ir vienāds ar divkāršu starpību starp laikposmu, kas noteikts 31. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un laikposmu summu, kas noteikti šā panta trešajā ievilkumā,

— tās ietver laikposmu reģistrētā slimnīcā vai klīnikā ar atbilstīgām iekārtām un pakalpojumiem un laikposmu reģistrētā vispārējā medicīnas praksē vai reģistrētā centrā, kur ārsti sniedz pirmo palīdzību; no 1995. gada 1. janvāra katrs no šiem laikposmiem ilgst vismaz sešus mēnešus.

33. pants

Uz iegūtās pieredzes pamata un ņemot vērā mācību pilnveidi vispārējās medicīnas jomā, Komisija, vēlākais, līdz 1996. gada 1. janvārim iesniedz Padomei ziņojumu par 31. un 32. panta ieviešanu un atbilstīgus ierosinājumus, lai turpmāk saskaņotu ģimenes ārstu (terapeitu) mācības.

Padome rīkojas pēc šiem ierosinājumiem saskaņā ar kārtību, kura noteikta Līgumā pirms 1997. gada 1. janvāra.

34. pants

1. Neskarot pilna laika mācību principu, kas noteikts 31. panta 1. punkta b) apakšpunktā, dalībvalstis drīkst atļaut īpašas daļlaika mācības vispārējā medicīnas jomā papildus pilna laika mācībām, ja tiek izpildīti šādi īpaši nosacījumi:

— kopējais mācību ilgums nedrīkst būt samazināts tāpēc, ka tas turpinās pēc daļlaika mācībām,

— daļlaika mācību iknedēļas ilgums nedrīkst būt mazāks par 60 % no pilna laika mācību iknedēļas ilguma,

— daļlaika mācībās ir jāietver zināms skaits pilna laika mācību posmu gan tajās mācībās, kas notiek slimnīcā vai klīnikā, gan tajās, kas notiek reģistrētā medicīnas praksē vai reģistrētā

centrā, kurā ārsti sniedz primāro aprūpi. Šie pilna laika mācību posmi ir pietiekamā skaitā un pietiekama ilguma, lai atbilstīgi sagatavotu efektīvai darbībai vispārējā medicīnas praksē.

2. Daļlaika mācībām kvalitātes ziņā ir jābūt tādā līmenī, kas ir vienāds ar pilna laika mācību kvalitātes līmeni. Pēc tām tiek izsniegts diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kā minēts 30. pantā.

35. pants

1. Neatkarīgi no jebkurām iegūtām tiesībām, kuras dalībvalstis atzīst, tās drīkst izsniegt diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, kas minēts 30. pantā, ārstam, kurš nav apguvis 31. un 32. pantā minēto mācību kursu, bet kura īpašumā ir diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments, ko izsniegušas kompetentas iestādes dalībvalstī un kas apliecina, ka ir apgūts cits papildu mācību kurss; dalībvalstis tomēr drīkst izsniegt šādu diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu tikai tad, ja tas pierāda, ka prasmes līmenis ir vienāds ar to, kādu sasniedz, apgūstot 31. un 32. pantā minēto mācību kursu.

2. Pieņemot savus noteikumus saskaņā ar 1. punktu, dalībvalstis precizē, kādā mērā to mācību vietā, kas minētas 31. un 32. pantā, var ņemt vērā to papildu mācību kursu, kuru kandidāts ir jau apguvis, un kandidāta profesionālo pieredzi.

Dalībvalstis drīkst izsniegt diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, kas minēts 30. pantā, tikai tad, ja kandidāts ir guvis vismaz sešus mēnešus ilgu pieredzi vispārējā medicīnas praksē vispārējā medicīnas punktā vai centrā, kurā ārsti sniedz primāro aprūpi, kā minēts 31. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

36. pants

1. No 1995. gada 1. janvāra un ievērojot iegūtās tiesības, kuras tā ir atzinusi, katra dalībvalsts atļauj veikt vispārējo medicīnas praksi savas valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā tikai tad, ja īpašumā ir diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kas minēts 30. pantā.

Dalībvalstis tomēr drīkst atbrīvot no šī nosacījuma tās personas, kuras apgūst speciālās mācības vispārējā medicīnas praksē.

2. Katra dalībvalsts precizē tās iegūtās tiesības, kuras tā atzīst. Tā tomēr atzīst tiesības strādāt kā ģimenes ārstam tās valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā bez diploma, sertifikāta vai cita kvalifikāciju apliecinoša dokumenta, kas minēts 30. pantā, visiem ārstiem, kuriem ir bijušas šādas tiesības 1994. gada 31. decembrī, ievērojot 1. - 20. pantu, un kuri minētajā datumā ir reģistrējušies tās teritorijā, pamatojoties uz 2. pantu vai 9. panta 1. punktu.

3. Katra dalībvalsts drīkst piemērot 1. punktu pirms 1995. gada 1. janvāra ar noteikumu, ka jebkurš ārsts, kurš ir apguvis 23. pantā minētās mācības citā dalībvalstī, var reģistrēt savu praksi tās teritorijā līdz 1994. gada 31. decembrim un praktizēt tās valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā, pamatojoties uz 2. pantu vai 9. panta 1. punktu.

4. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes pēc pieprasījuma izsniedz sertifikātu, kas piešķir ārstiem, kuri ir ieguvuši tiesības, pamatojoties uz 2. punktu, tiesības praktizēt kā ģimenes ārstiem tās valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā bez diploma, sertifikāta vai cita kvalifikāciju apliecinoša dokumenta, kas minēti 30. pantā.

5. Nekas 1. punktā neskar dalībvalstu iespēju piešķirt saskaņā ar saviem noteikumiem un savas valsts teritorijā tiesības praktizēt kā ģimenes ārstiem sociālā nodrošinājuma sistēmā tām personām, kuru īpašumā nav diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu par mācībām medicīnas jomā vai par speciālajām mācībām vispārējā medicīnas praksē, kas abos gadījumos iegūtas kādā dalībvalstī, bet kuru īpašumā ir diplomi, sertifikāti vai citi dokumenti par vienu vai abu šo mācību veidu apgūšanu valstī ārpus Eiropas Kopienas.

37. pants

1. Lai valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā būtu iespējams veikt vispārējo medicīnas praksi, katra dalībvalsts atzīst tos diplomus, sertifikātus vai citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus, kas minēti 30. pantā un kas dalībvalstu pilsoņiem izsniegti citās dalībvalstīs saskaņā ar 31., 32., 34. un 35. pantu.

2. Katra dalībvalsts atzīst sertifikātus, kas minēti 36. panta 4. punktā un kas dalībvalstu pilsoņiem izsniegti citās dalībvalstīs, un uzskata tos savā teritorijā par līdzvērtīgiem tiem diplomiem, sertifikātiem vai citiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem, kurus tā pati izsniedz un kas atļauj veikt vispārējo medicīnas praksi tās valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā.

38. pants

Dalībvalstu pilsoņiem, kuriem kāda dalībvalsts ir izsniegusi diplomus, sertifikātus vai citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus, kas minēti 30. pantā vai 36. panta 4. punktā, ir

tiesības uzņēmējā dalībvalstī izmantot profesionālo titulu, kurš eksistē tajā valstī, un tā saīsinājumu.

39. pants

1. Neskarot 38. pantu, uzņēmēja dalībvalsts nodrošina, lai dalībvalstu pilsoņiem, kuri minēti 37. pantā, būtu tiesības izmantot savas izcelsmes dalībvalsts vai tās dalībvalsts, no kuras viņi ierodas, likumīgo akadēmisko titulu vai, vajadzības gadījumā, tā saīsinājumu tās dalībvalsts valodā. Uzņēmēja dalībvalsts drīkst pieprasīt, lai šim titulam būtu pievienots tās iestādes vai eksaminācijas padomes nosaukums un atrašanās vieta, kas to piešķīra.

2. Ja izcelsmes dalībvalsts vai tās dalībvalsts, no kuras pilsonis ierodas, akadēmisko titulu uzņēmējā dalībvalstī var sajaukt ar titulu, kurš tajā valstī prasa papildu mācības, ko konkrētā persona nav apguvusi, tad konkrētā dalībvalsts drīkst pieprasīt no šādas personas, lai tā izcelsmes dalībvalsts vai tās dalībvalsts, no kuras viņa ierodas, titulu izmantotu piemērotā formā, kādu norāda uzņēmēja dalībvalsts.

40. pants

Ņemot vērā iegūto pieredzi un ņemot vērā vispārējās medicīnas prakses attīstību, Komisija ne vēlāk kā 1997. gada 1. janvārī iesniedz Padomei ziņojumu par titula ieviešanu un, ja nepieciešams, piemērotus ierosinājumus par atbilstīgām mācībām katram ārstam vispārējā medicīnā, lai izpildītu vispārējās medicīnas prakses prasības. Padome pieņem lēmumu par šiem ierosinājumiem saskaņā ar Līgumā noteikto kārtību.

41. pants

Tiklīdz dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai par datumu, kad stājas spēkā pasākumi, kurus tā ir pieņēmusi saskaņā ar 30. pantu, Komisija publicē atbilstīgu paziņojumu *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, norādot nosaukumus, kas tajā dalībvalstī ir pieņemti konkrētajam diplomam, sertifikātam vai citam kvalifikāciju apliecinošam dokumentam un, vajadzības gadījumā, profesionālajam titulam.

V SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

42. pants

Dalībvalstis izraugās iestādes un organizācijas, kuru kompetencē ir izsniegt vai saņemt diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus, kā arī dokumentus un informāciju, kas minēta šajā direktīvā, un nekavējoties informē par to pārējās dalībvalstis un Komisiju.

43. pants

Ja dalībvalsts, piemērojot šo direktīvu, saskaras ar ievērojamām grūtībām dažās jomās, tad Komisija kopā ar šo valsti izmeklē šīs grūtības un pieprasa tās Veselības aizsardzības augstāko amatpersonu komitejas atzinumu, kas izveidota ar Lēmumu Nr. 75/365/EEK7 ([1]).

44. pants

Direktīvas, kas minētas III pielikuma A daļā, ar šo ir atceltas, neierobežojot dalībvalstu saistības attiecībā uz transpozīcijas termiņiem, kas minēti III pielikuma B daļā.

Atsauces uz minētajām direktīvām tiek saprastas kā atsauces uz šo direktīvu un tiek lasītas saskaņā ar korelācijas tabulu, kas minēta IV pielikumā.

45. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1993. gada 5. aprīlī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. TRØJBORG

([1]) OV L 167, 30.6.1975., 19. lpp.

I PIELIKUMS

Speciālistu pilna laika mācību un speciālistu daļlaika mācību, kā minēts 24. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 25. pantā, raksturojums

1. *Speciālistu pilna laika mācības.*

Šādas mācības organizē speciālās mācību vietās, ko atzinusi kompetenta iestāde.

Tā ietver piedalīšanos visās tās nodaļas medicīnas darbībās, kurā notiek mācības, tostarp dežūras, tā lai speciālists praktikants veltītu šādām praktiskām un teorētiskām mācībām visu savu profesionālo darbību visas normālās darba nedēļas garumā un visa gada garumā saskaņā ar noteikumiem, ko saskaņojušas kompetentās iestādes. Tāpēc šīm mācību vietām pienākas atbilstīga kompensācija.

Mācības drīkst pārtraukt karadienesta, pagaidu pārcelšanas citur, grūtniecības vai slimības dēļ. Mācību kopējo ilgumu pārtraukumu dēļ nesamazina.

2. *Speciālistu daļlaika mācības.*

Šīs mācības atbilst tām pašām prasībām, kādām pilna laika mācības, no kurām tās atšķiras tikai ar iespēju ierobežot piedalīšanos medicīnas praksē līdz laikposmam, kas ir vismaz puse no tā, kurš minēts 1. punkta otrajā daļā.

Kompetentas iestādes nodrošina, lai speciālistu daļlaika mācību kopējais ilgums un kvalitāte nebūtu mazāki par pilna laika mācību kopējo ilgumu un kvalitāti.

Par šādām daļlaika mācībām pienākas atbilstīga kompensācija.

II PIELIKUMS

Datumi, no kuriem dažas dalībvalstis atcēla noteikumus, kuri izklāstīti normatīvajos un administratīvajos aktos attiecībā uz diplomu, sertifikātu un citu tādu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu piešķiršanu, kuri minēti 9. panta 7. punktā

BEĻĢIJA		
Torakālā ķirurģija:	1983. gada 1. janvāris	
Vaskulārā ķirurģija:	1983. gada 1. janvāris	
Neiropsihiatrija:	1987. gada 1. augusts,	izņemot personas, kuras ir uzsākušas mācības pirms šī datuma
Gastroenteroloģiskā ķirurģija:	1983. gada 1. janvāris	
DĀNIJA		
Bioloģiskā hematoloģija:	1983. gada 1. janvāris,	izņemot personas, kuras ir uzsākušas mācības pirms šī datuma un ir tās pabeigušas līdz 1988. gada beigām
Fizioterapija:	1983. gada 1. janvāris,	izņemot personas, kuras ir uzsākušas mācības pirms šī datuma un ir tās pabeigušas līdz 1988. gada beigām
Tropu medicīna:	1987. gada 1. augusts,	izņemot personas, kuras ir uzsākušas mācības pirms šī datuma
FRANCIJA		
Radioloģija:	1971. gada 3. decembris	
Neiropsihiatrija:	1971 gada 31. decembris.	
LUKSEMBURGA		
Radioloģija:	Diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti vairs netiek piešķirti par mācībām, kuras sāktas pēc 1982. gada 5. marta	
Neiropsihiatrija:	Diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti vairs netiek piešķirti par mācībām, kuras sāktas pēc 1982. gada 5. marta	
NĪDERLANDE		
Radioloģija:	1984. gada 8. jūlijs	
Neiropsihiatrija:	1984. gada 9. jūlijs	

III PIELIKUMS

A daļa

Atceltās direktīvas

(minētas 44. pantā)

1. Direktīva 75/362/EEK.
2. Direktīva 75/363/EEK

   un to turpmākie grozījumi:

   — Direktīva 81/1057/EEK: Tikai atsauces, kuras minētas 1. pantā, uz atcelto Direktīvu 75/362/EEK un 75/363/EEK noteikumiem

   — Direktīva 82/76/EEK

   — Direktīva 89/594/EEK: Tikai: 1. - 9. pants.

   — Direktīva 90/658/EEK: Tikai 1. panta 1. un 2. punkts un 2. pants
3. Direktīva 86/457/EEK.

B daļa

Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos

(kā minēts 44. pantā)

Direktīva	*Termiņš transponēšanai*
75/362/EEK (OV L 167, 30.6.1975., 1. lpp.)	1976. gada 20. decembris (*)
81/1057/EEK (OV L 385, 31.12.1981., 25. lpp.)	1982. gada 30. jūnijs
75/363/EEK (OV L 167, 30.6.1975., 14. lpp.)	1976. gada 20. decembris (**)
82/76/EEK (OV L 43, 15.2.1982., 21. lpp.)	1982. gada 31. decembris
89/594/EEK (OV L 341, 23.11.1989., 19. lpp.)	1991. gada 8. maijs
90/658/EEK (OV L 353, 17.12.1990., 73. lpp.)	1991. gada 1. jūlijs
86/457/EEK (OV L 267, 19.9.1986., 26. lpp.)	1985. gada 1. janvāris

(*) 1981. gada 1. janvāris Grieķijai, 1986. gada 1. janvāris Spānijai un Portugālei.

(**) 1981. gada 1. janvāris Grieķijai, 1986. gada 1. janvāris Spānijai un Portugālei. Attiecībā uz bijušo Vācijas Demokrātiskās Republikas teritoriju, Vācija veic nepieciešamos pasākumus, lai piemērotu Direktīvas 75/363/EEK 2. - 5. pantu (šīs direktīvas 24. - 27. pantu) līdz 1992. gada 3. aprīlim (Direktīvas 90/658/EEK 2. pants).

IV PIELIKUMS

KORELĀCIJAS TABULA

Šajā direktīvā	Direktīvā 75/362/ EEK	Direktīvā 75/363/ EEK	Direktīvā 86/457/ EEK	Direktīvā 81/1057/ EEK	Direktīvā 89/594/ EEK	Direktīvā 82/76/ EEK
1. pants.	1. un 24. pants					
2. pants.	2. pants					
3. pants	3. pants					
4. pants	4. pants					
5. pants	5. pants					
6. pants	6. pants					
7. pants	7. pants					
8. pants	8. pants					
9. panta 1. punkts	9. panta 1. punkts			1. pants		
9. panta 2. punkts	9. panta 2. punkts			1. pants		
9. panta 3. punkts	9.a. panta 1. punkts					
9. panta 4. punkts	9.a. panta 2. punkts					
9. panta 5. punkts	9. panta 3. punkts					
9. panta 6. punkts					9. panta 1. punkts	
9. panta 7. punkts					9. panta 2. punkts	
10. pants	10. pants					
11. pants	11. pants					
12. pants	12. pants					
13. pants	13. pants					
14. pants	14. pants					
15 pants.	15. pants					
16. pants	15.a pants					
17. pants	16. pants					
18 pants.	17. pants					
19. pants	18. pants					
20. pants	20. pants					
21. pants	21. pants					
22 pants.	22. pants					
23. pants		1. pants				
24. pants		2. pants				
25. panta 1. punkts		3. panta 1. punkts				
25. panta 2. punkts		3. panta 2. punkts				
25. panta 3. punkta pirmā daļa		3. panta 3. punkta pirmā daļa				
25. panta 3. punkta otrā daļa						14. pants
26. pants		4. pants				
27. pants		5. pants				
28. pants		7. pants				
29. pants		8 pants.				
30. pants			1. pants			
31. pants			2. panta 1., 2. un 3. punkts			
32. pants			3. pants			
33. pants			4. pants			
34. pants			5. pants			
35. pants			6. pants			
36. pants			7. pants			
37. pants			8. pants			
38. pants			9. pants			
39. pants			10. pants			
40. pants			11. pants.			
41. pants			12. panta 2. punkts.			
42. pants	23. pants		2. panta 4. punkts			
43. pants	26. pants	10. pants				
44. pants						
45. pants	27. pants					
I pielikums	Pielikums					
II pielikums					Pielikums	